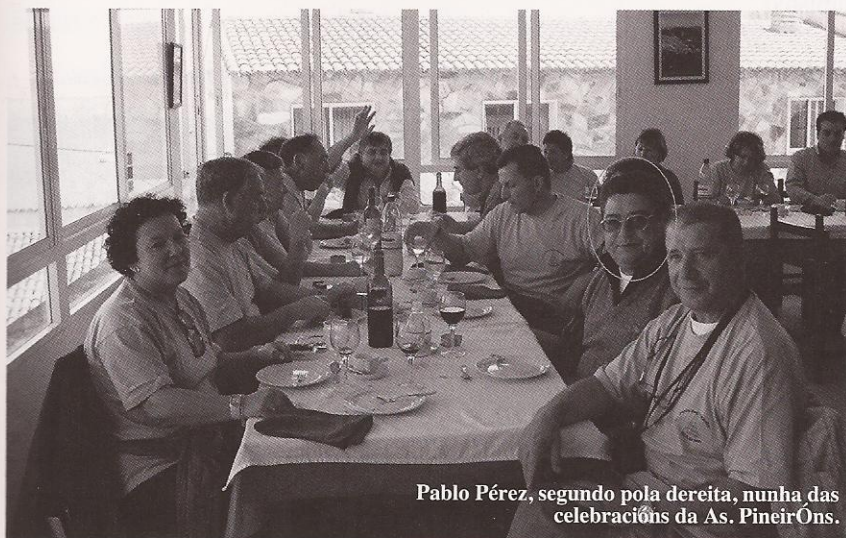

AO NOSO AMIGO E COLABORADOR, PABLO. UNHA VIAXE AO CEO, POLO CAMIÑO DE SANTIAGO

Por: Laureano Mayán Taboada

Pablo estaba rematando o traballo para este número de Aunios, cando o Patrono Santiago (para el Xácome, porque era o seu amigo...) chamouno para que iniciase o seu particular e especial CAMIÑO DE SANTIAGO. Unha ruta e un destino polos que o amigo Pablo sentía unha especial inclinación. “A única ruta que nos pode levar á felicidade”, comentaba el nunha das súas colaboracións nesta revista. A súa gran devoción por este feito, un dos máis grandes da historia da cristiandade, permitíranlle, sen dúbida algunha, ocupar hoxe, no ceo, un lugar preferencial dende onde poida, gozoso, contemplar o incesante camiñar dun pobo cheo de fe e esperanza, dirixíndose a Santiago de Compostela a orar ante a tumba do Apóstolo Santiago e gañar este Ano Santo.

Pablo Pérez, segundo pola dereita, nunha das celebracións da As. Pineiróns.

Pablo Pérez Fernández, nacera en Vilanova de Trives (Ourense) no ano 1943. Ordenouse sacerdote e, no ano 1974 ingresou na Armada. Procedente da E.T.E.A., veu destinado para a Escuela Naval Militar, como Vicario, no ano 2002. Ostentaba a graduación de Tenente Coronel. No mes de xaneiro do ano 2008 alcanzou a xubilación.

Coñecín a Pablo, cando abría as súas portas o novo milenio, no transcurso dun acto militar que se celebraba na Escuela Naval Militar. Xa no noso primeiro contacto, foi doado aperceberse de que estaba ante unha persoa en posesión dunha gran cultura e fácil comunicación. Ante unha persoa de perenne sorriso, que transmitía optimismo e simpatía. Ante unha persoa que irradiaba bondade e felicidade.

Un apaixonado da poesía; un entusiasta da súa lingua vernácula e un namorado do Camiño de Santiago, pois profesaba unha gran devoción ao “Seu Patrono”.

A nosa primeira charla, como é natural, non tivo unha materia central de comentario, senón que fixemos un amplo percorrido polos máis dispares asuntos da actualidade, sen que, curiosamente, se chegase a mencionar nin un só tema relixioso.

Dende o primeiro momento sentiuse moi interesado polo labor que estaba a levar a cabo “Pineiróns” e ofreceuse a prestar a súa colaboración cando se lle requirise. Ao ano seguinte (2003) xa formaba parte da nosa relación de colaboradores e dende entón, de forma ininterrompida, publicáronse os seus artigos, nos que se pode advertir a súa paixón histórico – relixiosa. “Camiño de Santiago”, “Xacobe dos camiños”, “Oda a Santiago”, “Tramunda de Tambo”. A Santiña da saudade”, “Ano novo...novo ano...polos camiños de Santiago”, “A Virxe do Carme. Patroa das xentes do mar”, “Prisciliano versus Santiago” e “A Salve Marinera”, son os traballos cos que colaborou en Aunios. Á marxe destas publicacións, era autor de numerosos poemas e artigos de diversa índole, colaborando incansablemente, tanto en revistas militares e relixiosas, como laicas.

Pablo, ao igual que socios e outros colaboradores da nosa Asociación, tomou parte, no verán do ano 2006, dunha pequena viaxe, nunha antiga, aínda que reformada, goleta, dende O Grove ata a Illa de Ons. Unha viaxe de ida, coa celebración, a bordo, de diversos actos culturais. Na illa levouse a cabo unha “xuntanza” gastronómica, en agradecemento aos colaboradores da revista. Logo, o pracenteiro regreso a través da ría de Arousa. Para el foi unha xornada inesquecible, xa non só pola beleza da travesía, senón polo ambiente alegre, distendido e amigable que presidiron a viaxe.

Non puido disimular a súa sorpresa e admiración polo extraordinario traballo e esforzo que un humilde grupo coma o noso viña realizando en favor da nosa cultura, con recuperación de tradicións, a complexa e custosa edición dunha revista e, en particular, pola utilización da nosa lingua vernácula, en todos e cada un dos traballos e actos que se desenvolvían e celebraban.

Tan grato recordo lle quedou desta viaxe que sempre o comentaba en cada un dos nosos encontros.

Encontros que xa non se producirán máis, porque o amigo Pablo iniciou esa viaxe, para a que todos temos praza reservada, sen número e sen data. El, aínda que sabía que tiña que realizalo algún día, nunca lle causou o máis mínimo desasosiego, nin preocupación.

Peregrinos polo Camiño Xacobeo.

Intentar ser breve citando circunstancias, anécdotas,..., vivencias de Pablo, sería imposible. É por iso que prefiro ser breve, coma a súa vida mesma, citando algúns dos parágrafos que deixou impresos no noso "Aunios", e nos que se mostran tanto o seu amor polo Apóstolo Santiago, como o seu optimismo e alegría ante a vida.

"O Camiño de Santiago está escrito no ceo. Por antonomasia, chámase tamén <Camiño das Estrelas> porque o seu trazado axústase co que segue no firmamento a Vía Láctea..."

"... segue a ser a raíz, a orixe, o fundamento e o alicerce de Europa..."

"É a rúa peonil máis grande do mundo..."

"O turismo, como tal, inventouse en Galicia. Foi Compostela a principal terra de peregrinación dende datas moi remotas..."

"Naceu a primeira estrutura turística no Camiño de Santiago, ao longo do cal foise enchendo de pousadas, hospedaxes, mosteiros, hospitais..."

"Non é o Codex Calistinus¹ a primeira guía turística, o primeiro guieiro informativo que se coñece?..."

"...Compre pois, saber descubrir o bonito, o grande, o fermoso que ten a vida. Compre abrir ben os ollos e educar a mirada para ser capaces de percibir, sempre, o mellor da realidade, o seu lado positivo que sempre ten, aínda que, ás veces, non o pareza..."

"Somentes a persoa que teña ilusións concretas será quen de ollar e explorar o seu contorno, os seus arredores, buscando o que é valioso, o positivo, o que pode facer medrar a súa felicidade e a dos seus..."

"Debemos estrear cada mañá, un sorriso novo, malia as dificultades que ten cada existencia. Temos que ser artesáns da nosa propia historia, forxadores da nosa historia persoal, eludindo toda clase de apatía, deixando o abandono... Non teño a menor dúbida que onde te atopes agora, estarás pedindo... por moitas cousas. Por aquelas que ti deplorabas: a guerra, a fame, a mentira... Por aquelas que ti amabas... e eran moitas. Pero tamén para que Pineiróns non desfaleza nese labor que tanto admirabas e ponderabas."

Querido amigo Pablo, botaremos de menos a túa alegría, o teu optimismo..., a túa presenza. Pero tamén nos conforta saber que es inmensamente feliz nese lugar que sempre nos recomendaches crer nel. Un lugar no que non existen envexas, nin hipocrisías, nin egoísmos, nin fame, nin guerras,...

Sabémolo! Estas co teu amigo Xácome. Merecíalo.

Apóstolo Santiago

¹ O "Codex Calistinus", coñecido, tamén, como "Liber Santi Jacobi", é un manuscrito de mediados do século XII, atribuído ao Papa Calixto II. Está composto por cinco Seccións ou Libros. O Libro V, chamado "Liber Peregrinationis" é o máis famoso deles. Constitúe unha especie de guía para os

peregrinos que seguían o Camiño de Santiago na súa viaxe a Compostela, cos seus consellos, descrições da ruta e das obras de arte, así como dos costumes locais das xentes que vivían ao longo do camiño...

EN TEMPORADA:
Caza
Lamprea
Angulas

AMPLIA CARTA

Restaurante

Casa Dora

José del Río, 6 - Teléf.: 986 881 383 - MARÍN

